

Rotarymøte 16. oktober 2017

Møtet ble ledet av president Solveig. Det var 24 til stede på møtet.

Først noen hilsener, og om fødselsdager. Det ble markert at Berit Reppesgård sannsynligvis blir ny distriktsguvernør. Kunngjøring om dette kommer 31/12.

Klubben skal være peismøter mandag 13. november.

Kveldens 3-minutt var ved Eva Lill Leming.

Hun konsentrerte seg om «været» denne gangen. Hun trivdes i det fine varme høstværet.

Etter tur til Spania nylig kunne hun uttrykke glede over at vi har 4 forskjellige årstider hos oss.

Vi har nå nærmest en «indian summer». Det uttrykket kommer visstnok av at indianerne jaktet på bison hvis det utpå høsten ble noen varme dager.

Det kalles også «Attpå-sommer» eller «husmannssommer».

Det brukes også om det å gi ny giv, oppblussende livskraft - - - hos eldre!!

Hun sverget helst til å bruke «attpå-sommer». En varm, god høst er bra.

Kveldens hovedtema var **ur-ego ved Jan Nissen-Sollie.**

Jan fortalte om sitt liv fra barndom, og fram til nå. Han har vært med på mye.

Han ble født i 1933. Vokste opp i et trygt og godt hjem på Jar i Bærum. Store trær i nabolaget.

Klatring. Begynte på skolen i 1940, men opplevde ikke så mye av krigen. Rimelig bra år likevel.

Hjemme hadde de høns, kaniner og dyrket grønnsaker.

Som gutt var han litt av en rabbagast og fant på mange fantestreker sammen med en rekke venner.

Freden i 1945 var strålende: Blendingsgardiner ble brent, radioene kom fram, osv..

Skolene hadde potetferie. Da ble det ikke ferie, men arbeid på gårder, og plukking av poteter og grønnsaker.

Han trivdes ikke så veldig på skolen. Det ble realskole og startet på gymnaset, men det ble en katastrofe. Han fulgte ikke ordentlig med og leste ikke lekser. Var ikke skolemoden!

Men han var god i turn og deltok i NM. Var også flink til å kaste ball, slik at det etter hvert ble å kaste spyd.

Byttet skole til KG (Kristelig Gymnasium), som var en god skole. Fikk en bra artium. Var også russeformann.

Deretter fulgte forsvaret. Først Evjemoen, der han vantrivdes veldig, som hovedstadsgutt på dette øde sted(!).

Da ble det bedre i Garden.

Hadde spennende vaktsteder: Slottet, Bygdøy kongsgård, Akershus festning, Departementet og Gardeleiren.

Så var det å komme ut i arbeidslivet. Mange jobber var mulige, og det til tross for at han ikke hadde akademisk utdannelse.

Han startet i «Forenede annonsebyråer». I den sammenheng fant han sin kone.

De har fått 4 døtre.

Svært viktig ble jobben i Lilleborg. Det ble som en utdannelseanstalt, der han syntes det var utmerket for sin egenutvikling, og dyktiggjøring til alt videre arbeid!

Etter 5 år, ble det å jobbe ut fra København, men ble hjemkalt etter 6 måneder.

Det ble å lede stor avdeling for skipsmaling. Det visste han ikke noe om, men det ble interessant.

Hadde da kontorer i Sandaker. Lagde viktige programmer for skipsmaling.

I den sammenheng hadde de gode kontrakter med de 4 store skipsrederiene på Sørlandet:

Ugland i Grimstad, Rasmussen og Mosvold i Kristiansand, og Brøvig i Farsund.

Hadde også kontakt med Sig. Bergesen.

Men markedet måtte utvides, og det ble opprettet kontorer i Rotterdam, Lisboa og Singapore.

Flyttet til Sandefjord i 1972. Var usikker på dette, men det ble meget bra.
På den tiden var det Jotun og Lilleborg som var de store malingprodusentene.
Fikk lederstilling i Jotun i 1974, og det ble mange av hans flotteste år. -
Jotun er stor på skipsmaling.
Så kom den store Jotun-brannen. Alt strøk med. Mange jobbet imponerende iherdig for å få ting på plass igjen, slik at de beholdt alle kundene!

Ble engasjert i Bamble, i «Saga Petroleum» og ble salgssjef. Det var en svær jobb.
Men her fikk han ikke bruk for markedsføringskunnskapene sine, slik han ønsket.
Han vantrivdes.
En tøff opplevelse skjedde i 1982. Da frontkolliderte han med en buss! «Det er ikke lurt.»
Fikk store skader, fæl opplevelse. Lå i strekk i mange uker på sykehuset i Arendal.
Men kom tilbake, fikk ny bil, og startet med å kjøre med store plager. Kom etter hvert i noenlunde form igjen.
Så kom dataalderen. Det likte han ikke, men hadde sekretær.
I midten av 80-årene startet han nytt firma i Sandefjord. Hadde mange engasjementer.
Han ble pensjonist i 1999.
Da ble det bl. a. tid til fisketurer. Det har blitt fiske med flue både på Kola-halvøya og på Cuba.
Kona har vært en enestående støtte gjennom årene, og har hjulpet til.
I de senere år har de 4 døtrene og svigersønnene vært gode støtter og hjelpere.

Referent Roar Bredal